Ο μαγεικος βασιλικος

§ Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένα δάσος με πολλά βότανα. Μια μέρα ενα κορίτσι που το έλεγαν Γουένη, πήγε σε αυτο το δάσος που λέγαμε στην αρχή της ιστορία μας.

§ Η Γουένη πήγε σε αυτο το δάσος μαζι με την οικογένεια της, την μαμά της που την έλεγαν Σαρα τον μπαμπά της που τον έλεγαν Μανόλη και τον χαζό της αδέρφο τον Άλεξ.

§ Μια μέρα η μαμά και ο μπαμπάς της αποφάσισαν να πάνε για κάμπινγκ στο δάσος. Τότε στον δρόμο ο Άλεξ κατάλαθος έτσι επειδή πίνουσε έφαγε ένα δηλητηριώδες μανιτάρι και αρχίσε να ζαλίζετε. Τότε έβαλαν την Γουένη να κανει οτη την υποθέση, να πάει να ψάξει για τον μαγεικο βασιλικο.

§ Το βράδυ κρυωνε η Γουένη και ανάψε φώτια. Το πρωί ξυπνήθηκε μπήγερα και πήγε στο δρόμο της. Αλλά είχε εμποδεια στο δρόμο της. Αφού σε παράδειγμα το βράδυ είχε λύκους και εμποδείσει. Τότε το άλλο πρωί βρεικε τον μαγεικο βασιλικο επειδής και τους γωνείς της και τοτε ανεκάλυψε οτι έκανε τόσο μεγάλο δρομό για ένα βότανο πού ήταν ακρείβως κοντα στους γωνείς της. Τοτε γύρισε στα αδερφό της και ζήσαν αυτοι καλ

Οι μαγικές ιδιότητες ενός βιβλίου

Μια φορά κι έναν καιρό σε μέρος μακρινό όπου κανείς δεν μπορεί να πάει ούτε κι με αυτοκίνητο αλλά μπορεί να πάει με τις φαντασίες έζησαν ένας γενναίος και δυναμίτης μικρός πρίγκιπας.
Αυτόν τον μικρό πρίγκιπα τον έλεγαν Οδυσσέα Τσιλογιάννη. Ο μικρός αυτός είχε ονειρα για μένα καλές δικές του αυταρχικά συνέχεια έκανε ζαβολιές, σε πόσο όπου πήγαινε η μαμά του να του ευπνίσει δεν έβγαιναν πάνω στο κρεβάτι από κάτω και έβαλε η μαμά του να του φέρει αλλά ο μικρός πονηρός μάλιστα όπου έκανε ένα βήμα η μαμά του τις φτάνουσε το φόρεμα και μουλιάζει κάτω η μαμά.
Όταν μεγάλωσε είχε όπου έφτασε κάπου στα 9 χρονών. Έκανε μεγάλες σκανταλιές όπου έβλεπε κάτω από το φόρεμα η κι έβαζε το πόδι του μπερδά του στο ιδρώτα του τραπεζιού και έτσι σκόνταγαν ειδικά σχολείου πήγαινε το τραπέζι έπεφτε κάτω. Ο Οδυσσέας σπείρας έλεγε μες τη μαμά του και πήρανε τους λουκουμάδες, όταν έπεσε στο κάτω και πήγαινε οι υπηρέτες να τον πάνε μέσα στο κάστρο έκλαιγε κρυφά και όταν τον πλησίασαν τους τρόμαξε και έβγαζε φοβέρα. Όταν μεγάλωνε η γιαγιά του μικρού πρίγκιπα ήταν πέτρες σκανταλιές συνέχεια και ζαβολιές. Οι κρίνοι οι γονείς του καταλάβαινε τι περνούσαν με αυτό το παιδί, όπως καταλάβαινε οι περιποιητές και οι μαγείρες, οι μοναχοπαίδες, οι υπηρέτες κι όλο το κάστρο με αυτό το παιδί.

Με τα χρόνια ο Όλιβερ μεγάλωσε και αποφάσισε να αφουγκράζεται τη φύση της μονής του, να δένει το πόδι του μπαμπά του στο πόδι του τραπεζιού όταν έρχεται τους δανειοληπτες και να κρύβεται από τους γονείς. Τώρα πια έχει μείνει μεγάλος.

Έλιωνε ο καλοκαίρι υπόσχεσε της εποχής. Όλες η πόλης συζητούσε για τους που έτσαξε τον κόσμο και σπάνιωσε ότι καινό, σχεδόν όχι μόνο του με τις ιδιοτροπίες της μαζικής αθάνατος. Αυτό το βόσκουν οι έπαρχοι ορίσει χωράει πολύ καλός τσάμπιονς κι όταν θέλος να το πάρει.

Η πλατεία ήταν ενα φουγάνες πολύκοσμο με αθλους μαγικούς εθελοντές. Επειδής στις μάχες με ένων μεγάλο τρόπο ο θάνατος της θρισκοταν πάντα εκεί.

Συχα-συχα με τον καιρό ακούστηκε μια καλή κακή είδηση στα αυτιά του χωριού πραγματα ακούστηκε ότι ο αθλητής Ιταμπέλ είχε παγιδευτεί σε ένανον σκοτεινό πύργο που ζει είχε κλειδωθεί η μητρικά της και της είπε ότι έπρεπε να ακουμπήσει τα δίδυμα σπαθί μέσα του αρχαίου της.

Αμέσως ο ιππότης έφυγε να τη σώσει.

Όπως εξαφανίσθηκε πήγε πάνω από το κάστρο και πήρε ένα καλάθι να πάει να σκωτώσει τον δράκο και να σώσει την πριγκίπισσα.

Όταν πήγε εκεί ο πρίγκιπας είδε το δράκο πλάθοντας μέσα και σκέφτηκε την πριγκίπισσα εξετάζοντας της λεπτομέρειες.

ΤΕΛΟΣ

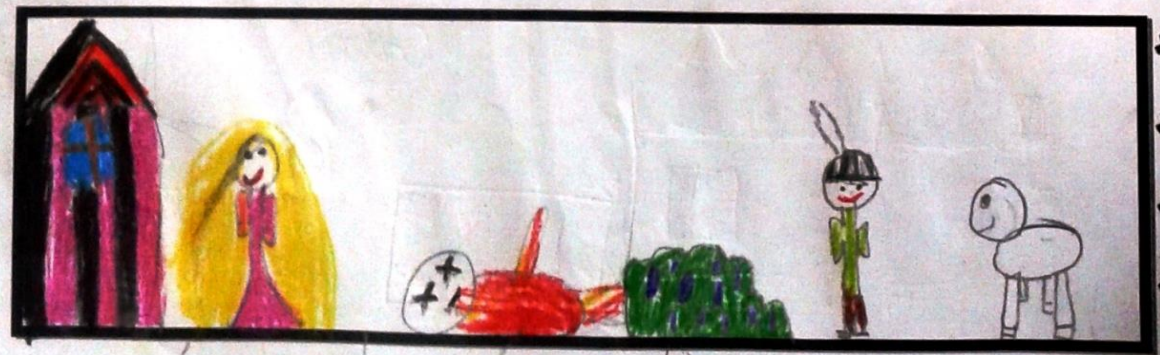

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Ο ξυλουργός και η καλή βασίλισσα

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένας φτωχός ξυλουργός. Η Βασίλισσα του χωριού του έκανε μαγία για να μην παντρευτεί την κόρη της.

Τον έκανε έναν μεγάλο χιόνια. Τα μάγια θα λύνονταν μόνο μ' ένα μαγικό βότανο. Η μητρή πριγκίπισσα έφυγε κρυφά απο το κάστρο φέρνοντας μαζί της μερικα μαγικά μαγικά βοτανα που είχε κρεμασμένα η μητέρα της μεσα στο ντουλάπι και έφυγαν με τον με τον χιόνια για να βρουν το μονάδικο βοτανο που θα του έκανε ξανά άνθρωπο.

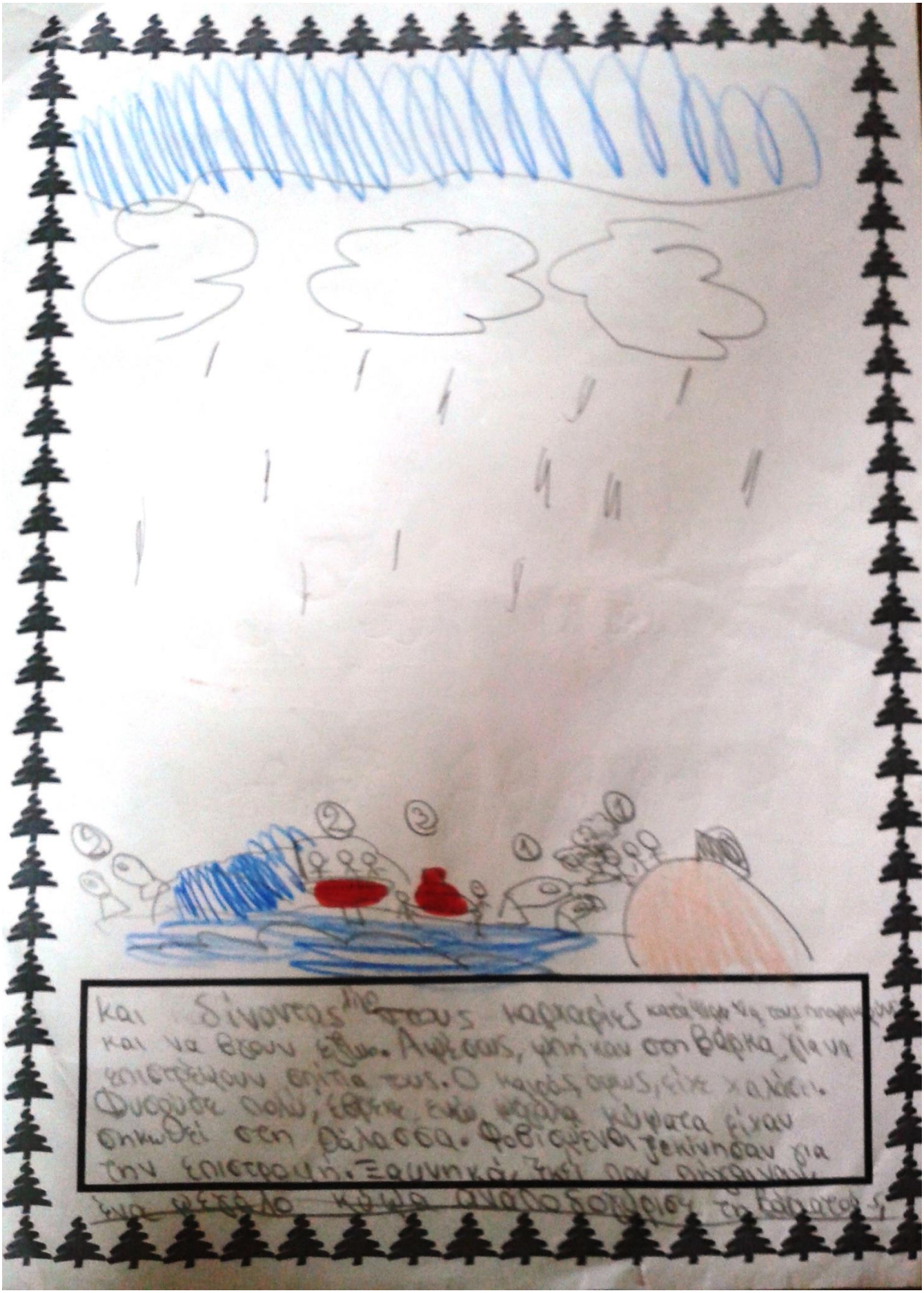

και σίγουρα με τους καραβιές κατάλληλα για τους πορφυρούς
και να βγουν έξω. Αμέσως, φτιάχνουν μια βάρκα για να
επιστρέψουν στο σπίτι τους. Ο καιρός όμως, είχε χαλάσει.
Δυνατοί άνεμοι, έντονες βροχές κύματα ήταν
σχεδόν στη θάλασσα. Φοβισμένοι ξεκίνησαν για
την επιστροφή. Ξαφνικά, χωρίς να αντιληφθούν
ένα μεγάλο κύμα αναποδογύρισε τη βάρκα τους

Μια μέρα, τρεις φίλοι αποφάσισαν να πάνε μία βόλτα στη θάλασσα με μία μικρή βαρκούλα. Δεν είχε αρκετά, όλα ήταν υπέροχα. Όλοι ήταν πολύ χαρούμενοι και δε σκέφτονταν καθόλου τα προβλήματα που θα μπορούσαν να έχουν.

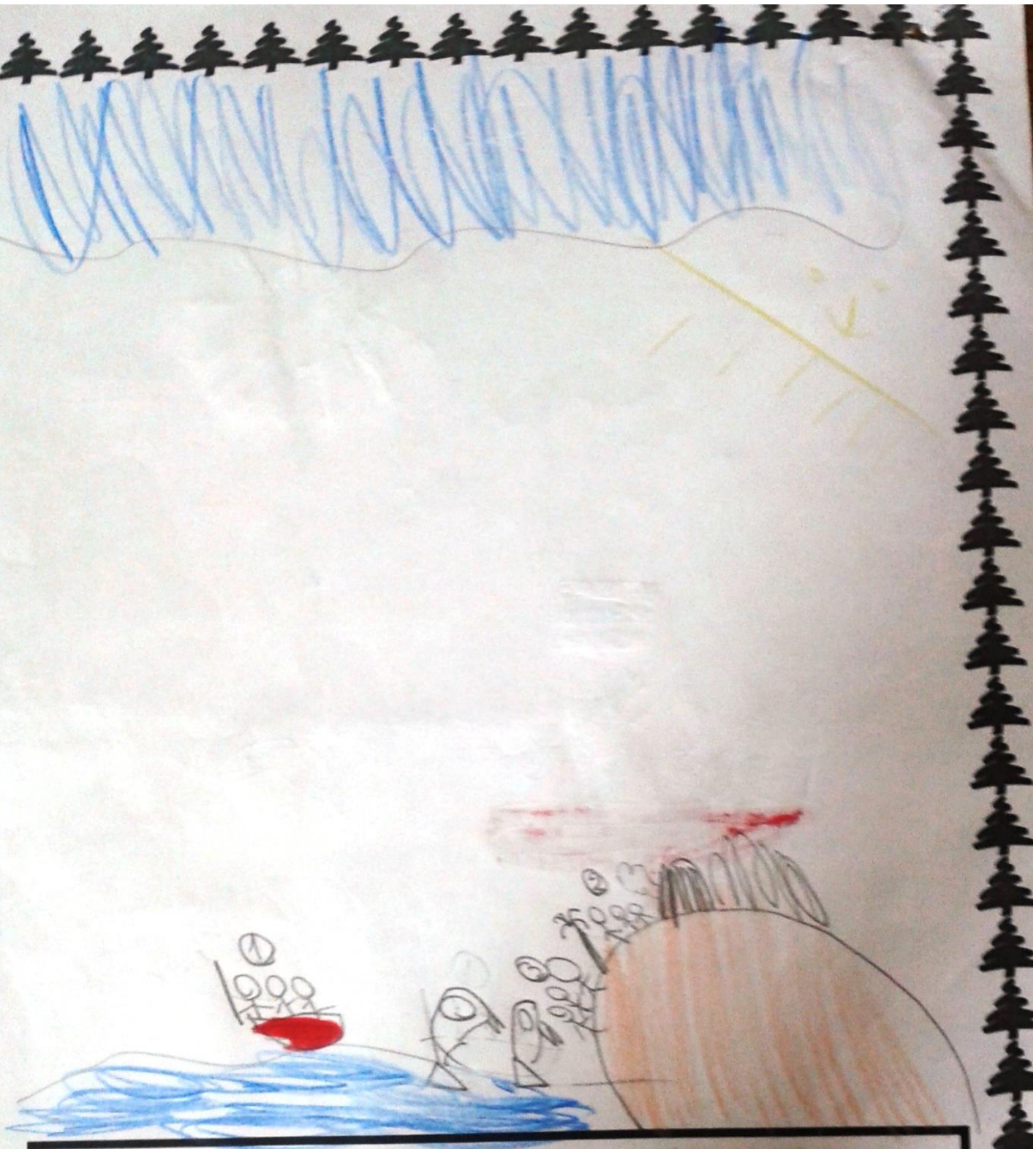

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα αγόρι που το έλεγαν Χάρι. Όταν ήταν μικρό ο Χάρι οι γονείς του πέθαναν και αυτός αναγκάστηκε να μείνει με τους κακούς θείους του και τον τρομερό ανιψιό τους, όταν ο Χάρι έγινε έντεκα χρονών στο δέκατο έβδομο έναν πολύ όμορφο φάκελο το ταχυδρομείο το εφτακόσιο μπορεί να πραγματοποιήσει κάθε φορά ειχή μια αν το χειστεφανομής λάθος φορά να θυμάται συμβαίνει προβλήματα τότε ο Χάρι θυμήθηκε ότι οι θείοι του που πάντοτε ήθελε να κάνει μαγικά τότε οι θείοι του που τον έβριζαν και τους μετέφεραν όλους στο σπίτι του Χάρι γεμάτο με μάγους και μάγισσες οι θείοι του ζήτησαν τον Χάρι συγγνώμη και έτσι έγιναν δεν θα γινόταν κάτι και έτσι πήγαν να φτιάξουν τους ξαναβρήκαν ένα άλλο μια τους είναι και αφού μιλούσαν ο ένας τον άλλο θα ήταν δύσκολο αφού περπατούσαν στο δάσος περαίχτηκε μια προσευχή ένας κακός μάγος φώναξε γιατί για να κλέψει τις δεκάρες του Χάρι τότε ο Χάρι θυμήθηκε ότι μπορεί να κάνει μαγικά και προσπάθησε να τους βγάλει από εκεί και τα κάψερε μια όταν πήγαν να βγουν έναν έξω τους φιλάνε την έλεσαδο ο Χάρι τον πολέμησε με μια μαγικά και τον νίκησε και πλησίασε τότε οι

Οι Ισραηλίτες παραπονέθηκαν στον Θεό για πολύ καιρό
δεν είχαν νερό καθώς και όλα και έτσι
πήγαν στο σπίτι και έζησαν αυτοί καλά
και εμείς καλύτερα

ΓΙΑΝΝΗΣ

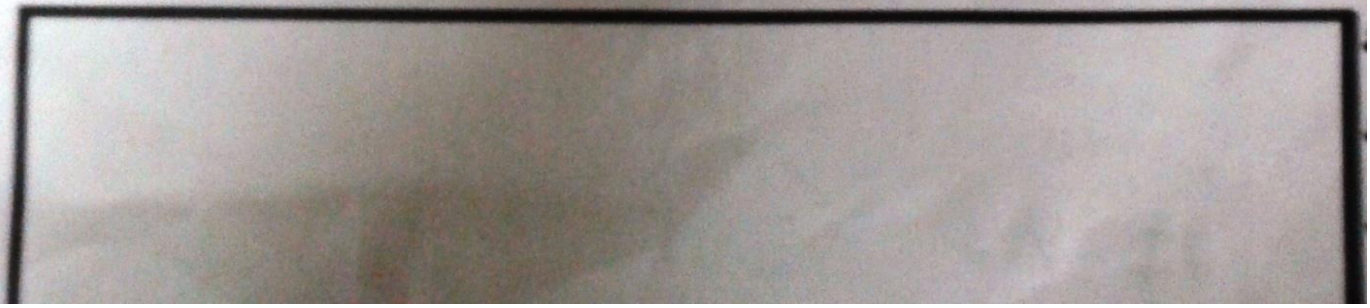

Τα παράξενα βότανα

Ήταν μία φορά στη χώρα με τα μπαλονόδεντρα, τα μπανανόδεντρα, τα μαγικά βότανα και τις μυστικές σπηλιές, η Άρτεμης και η Αφροδίτη οι πριγκίπισσες, με τον Γουφ-Γουφ τον σκύλο τους, τον Πίνη το χαμπτεράκι τους και τον Αντιχραφέα τον παπαγάλο τους. Το όνειρο των κοριτσιών ήταν μία μέρα να εξερευνήσουν την ήσυχη χώρα με τους άγριους κατοίκους. Κυρίως όμως μία από εκείνες τις σπηλιές.

Έρτασε λοιπόν η μέρα των γενεθλίων τους και έτρεξαν στο μπαμπά τους, το βασιλιά Λούκος και του είπαν με μια φωνή:

Καλημέρα μπαμπά! και εκείνος απάντησε:

Καλημέρα! Χρόνια Πολλά κορίτσια! Σκέφτηκα με τη μαμά σας για δώρο γενεθλίων...

- Μπαμπά περίμενε! διέκοψε η Αφροδίτη

- Ναι μπαμπά με την Άρτεμης ξέρουμε τι δώρο θέλουμε!

- Τι πάτε λέγ

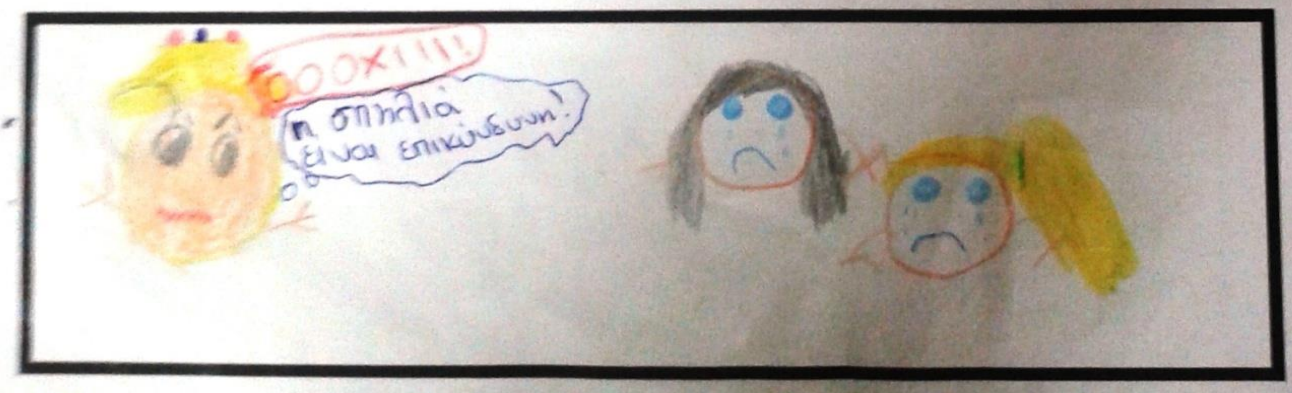

- Να εξερευνήσουμε μία από αρτές τις μυστηριώδεις σπηλιές! Ο βασιλιάς ξεφωνάτσιε και φώναξε:
- Ορίστε; Τι είπατε δεσποινίδες μου; Ούτε να το σκέφτεστε! Είναι επικίνδυνα για δυο μικρές πριγκίπισσες, σαν κι εσάς, τους είπε.

Λυπημένα τα κορίτσια, μπήκαν στη κρεβατοκάμαρά τους και τι να δουν! Ο Αντιχριστός ο παπαγάλος βρίσκονταν μπροστά στο καθρέφτη και έλεγε:
- Οχοτσκκκ;; και ο Γουφ-Γουφ ο σκύλος διώρθωνε:
- Οηδιτσκκ;; και η Πίνκα το χαμστεράκι:
- Ορίστε! Αμάν βρε παιδιά!

που μπερδεύτηκαν το βασιλιά. Τα κορίτσια ξεκαρδίστηκαν στα γέλια. Κατόπιν ετοίμασαν σακίδια τους τα ζωάκια τους, φαγητό, νερό, φακούς και έναν χάρτη. Αφού περίμεναν μωμενακά αρκετή ώρα, έφτασε το βράδυ. Ήταν έτοιμες να φύγουν.

Έξεσαν ένα σκοινί στο παράθυρο και κατέβηκαν. Κατά λάθος, το σκοινί δεν είχε πιαστεί καλά και

έτσιε. Περπατούσε κοντά το δάσος με τα δέντρα! Τη μέρα
το δάσος το γεμίζουν και άλλα πολλά. Τα κορίτσια
όμως είναι τα δέντρα πάντα και είναι η Χριστίνα
Ας τα πούμε με μικρά γιατί για να μην τα εντοπίσουν οι
φύλακες του πάνω μας φύγαμε!
Τα κορίτσια μας τότε δεν γνώριζαν. Τα βάζανε αυτά
στον μυαλό τους. Έτσι Χαιρόν πήραν το δρόμο για
το μικρό τους σπίτι.
Έτσι ήταν τα 3 μικρά που περπατούσαν. Είχε ψιλάσει,
η τσάντα και ο τσι ήταν ακόμα άγρυπνες! Τότε
είπε η Χαρούλα
- Κοιτάξτε, είναι να κοιμηθούμε
Έτσι ήταν 7:30 το
Έτσι πήγατε νυχτώνοντας ψιλάζει
και να συνεχίσουν την
Τότε είχε αρχίσει και
που κρύωνε πολύ και
δεν έβρεχε αλλά και μια

ξεστάνει το νερό από το θερμό της και να κάνει
κόρμα το τάβι του βουνού για να θεραπεύσει την
αδελφή της Αφού το ήπιε, έγινε καλά. Περπατούσαν
μεράνυχτα, για να πραγματοποιήσουν αυτό το όνειρο.
Όσπου από τα βάθη είδαν τη σπηλιά. Άρχισαν να
τρέχουν από τη χαρά τους. Όμως η Άρτεμης πιάστηκε
σε μία φάκα.
-Αου! Πονάω! είπε
Γρήγορα χωρίς να το ξαναστκεφτεί η Αφροδίτη έδεσε δίχτυ
σε την αδέλφη της κατόπιν της έβαλε δίχτυ μουσταρδιά
στην έντονη μέδουσα της Άρτεμης. Αμέσως η μέδουσα
άρχισε να εξαφανίζεται. Συνέχισαν να προχωρούν και
κάποια στιγμή λέει η Αφροδίτη:
-Πονάω πολύ
-Έλε εδώ, σε αυτό το μονοπάτι έχει διάφορους καρπούς
-Πόσαρα δεν είναι, είπε η Αφροδίτη
-Δε δοκιμάσαμε ακόμα
-αφτικά είδε ένα φίδι να τσιμπάει άλλους τους καρπούς

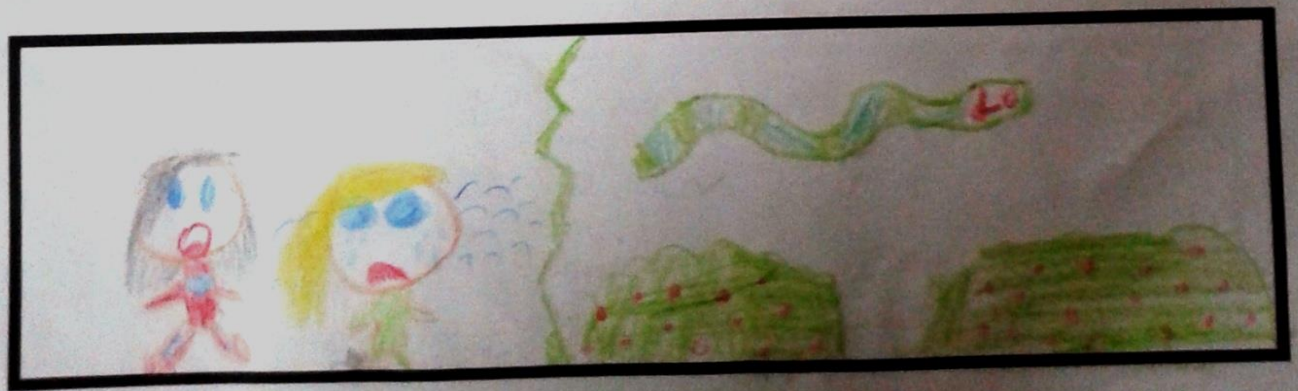

- Εϊ! Κύριε φίδι! Δε είναι σωστό αυτό! Σταμάτα Αφροδίτη! Φτύστε τους καρπούς! Είναι δηλητηριασμένα! είπε η Άρτεμης Αμέσως αφού τα έφτυσε της έδωσε θυμάρι και όταν το μάσησε πέρασε ο κίνδυνος να πάθει δηλητηρίαση. Θυμωμένο καταλάθος το φίδι τσίμπησε το σώμα του και πέθανε. Τότε θυμωμένη η μαμά του φιδιού, όπουλα πλησίασε και τσίμπησε την Άρτεμης στο πόδι. Η φοβιτσάρα Αφροδίτη αντί να πλησιάσει να πάρει την αδερφή της, προτιμώτερε παίρνωντας διάφορα βότανα. Επίσης με τη βοήθεια το ζεστού νερού που περιείχε το θερμό της της τα έκανε ρόφημα. Αμέσως, τα έδωσε στην Άρτεμης. Κατόπιν έδεσε το φίδι πετώτας του πέτρες που βρήκε κάτω. Πέρασε αρκετή ώρα μέχρι που έφτασαν χαρούμενες στην είσοδο της σπηλιάς. Πιο αργότερα είδαν να ξετρυπώνουν από χύρω χύρω αρουραίοι και φίδια. Δυστυχώς, οι αρουραίοι και τα φίδια, που ήτων οχές, έτρεχαν πολύ χρήγορα. Άρχισαν να τρέχουν και αυτές ρίχνοντας πίσω τους ταυτόχρονα, την τσαντίλα. Έτσι οι αρουραίοι και οι οχές σταμάτησαν να τρέχουν για να βγάλουν τα αγκάθια που πάτησαν. Τα κορίτσια, εξοντλημένα, έκατσαν να κοιμηθούν.

Το πρωί ξύπνησαν στα κρεβάτια τους, χαρούμενες! Κοιτάξαν ταυτόχρονα το βάζο με τα βότανα που βρήκαν δίπλα στο παράθυρο, χαμογέλασαν και καταλάβαν πως είχαν δει το ίδιο όνειρο. Έτσι ζήσαν αυτοί καλά, και εμείς καλύτερα!!!

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας πρίγκιπας, είχε παλιούς φίλους που ήταν όλοι άρρωστοι! Ο ένας είχε λεμπρα και ο άλλος χρυσάφι, κάποιος άλλος μολυσμένα σύλα, μολύνσεις στόματος και καρκίνια.

Όλες αυτές οι ασθένειες μεταφέρθηκαν στον πρίγκιπα. Υπέφερε για δέκα μέρες πηγαινοερχόταν στους γιατρούς, δεν ήξερε τι να κάνει για αυτό ήταν απελπισμένος. Όλοι οι γιατροί του έλεγαν το λάθος βότανο.

Όλες οι υπηρεσίες έψαχναν νερό και έρχονταν μέσα διάφορα βότανα, οι μάγοι και οι μάγισσες ετοίμαζαν μαγικά φίλτρα. Στο παλάτι επικρατούσε απελπισία ο βασιλιάς και η βασίλισσα καλούσαν γιατρούς στο κάστρο.

Ξαφνικά μια υπηρέτρια βρήκε έναν δάσο και έκοψε ένα φύλλο που λεγόταν Φασκόμηλο. Έβρασε νερό και το έριξε μέσα.

Όταν το ήπιε ο πρίγκιπας έφυγε η αρρώστια το έκανε κόμπρέσες για τα πόδια του και εξαφανίστηκαν οι κοκκινίλες.

Κι ήσαμε εμείς καλά κι αυτοί καλύτερα

Το Φασκόμηλο

Ο ιππότης της νύχτας

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν σε ένα παλιό φρούριο, ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα που είχαν ένα μικρό παιδί. Το όνειρό του ήταν να γίνει ιππότης και όχι ένας τυχαίος αλλά ο πρώτος ιππότης.

Έτσι κι έγινε. Το όνειρό του πραγματοποιήθηκε και όταν μεγάλωσε, πολέμησε όλους τους εχθρούς του. Μια μέρα, όταν ο ιππότης είχε εξασκηθεί πάρα πολύ, ο βασιλιάς του ανέθεσε μια σημαντική αποστολή. Του είπε να πάει στο πιο ψηλό βουνό του

βασιλιάς και να αντιμετωπίσει τον πιο σκληρό εχθρό.

Όταν προπαθούσε να ανέβει το βουνό, ένας καταιγισμός τον είχε εντοπίσει και εξαπόλυσε το υφενεκό του, που ήταν ο καιρός. Αυτός άρχισε να του στήνει παγίδες. Τον πα-ράσειχμα, έριχνε πέτρες, άναβε φρύνες και έβαζε καρφιά στον δρόμο. Αλλα οι δυσκολίες του ιππότη ξεπέρασαν και ανέβηκε στο βουνό και εκεί τον συνάντησε και έδωσαν μια αξέχαστη μάχη. Τελικά πέρασε κάτω ο ιππότης και όσο ο ιππότης πέρασε κάτω είδε ένα μικρό βότανο και το βότανο έλεγε

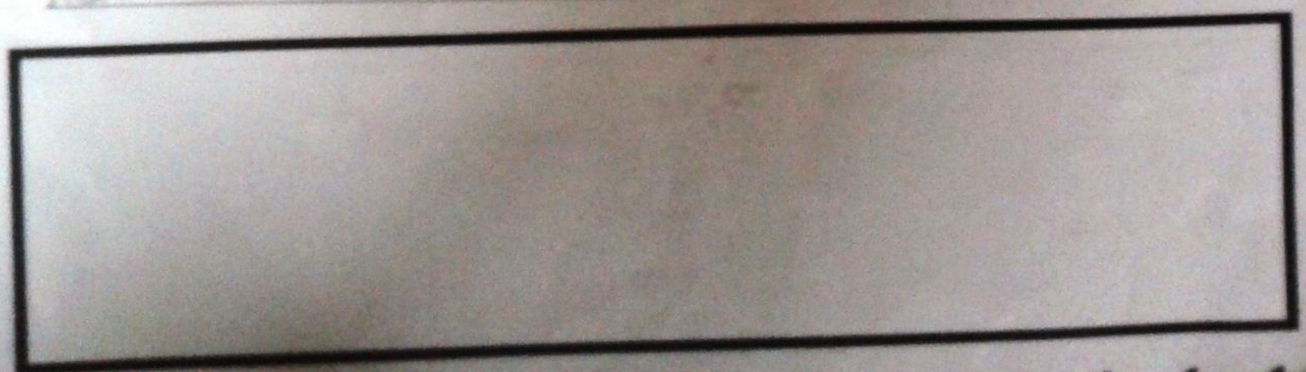

Και το έκλαψε το
το κοτόπουλο και έτρεξε στη μαμά
του! Μπορούσε να πετάει
και να φτιάχνει σπιτάκι στα
φυτά ο καημός δεν είχε και άδικο

- Ποιος είσαι;

Ιππ. - Είμαι ο ιππότης της νύχτας
και θα σε φάω στο μεσημεράκι
και δεν θα έχεις ούτε ψίχουλο
Έτσι λοιπόν, χωρίς να καταλάβει ο ιππότης τι
νύχτας νύχτωσε στην πόλη
και έκλεισαν όλοι πόρτα πίσω
στις κουρτίνες

Ελισσάβετ
Κοκκινόσκουφη

Η μαγεμένη πριγκίπισσα

Μια φορά κι έναν καιρό σ'ένα μακρινό μαγικό βασίλειο ζούσε μια βασίλισσα που την έλεγαν Καρδιέλια, μα και φτωχή ζούσε μ'έναν βασιλιά που τον λέγανε Σίδας. Μια μέρα όμως η βασίλισσα Καρδιέλια αρρώστησε βαριά και ο βασιλιάς Σίδας έστειλε όλους τους φίλους του βασιλιάδες να ψάξουν για το μαγικό βότανο, που το λένε "Το χαμομήλι της μπάρας"

Μονό το μαγικό βότανο είχε την ικανότητα να σε θεραπεύει όταν είσαι άρρωστος. Μα έχει και μια άλλη ικανότητα, να σε κάνει μπέρδα, γιατί και το έψαχναν μόνο οι γυναίκες!

Όμως επιτέλους βρήκαν το χαμομήλι, το έκλαναν σκόνη και το έδωσαν στη βασίλισσα Καρδιέλια, θεραπεύτηκε και μετά από μήνες έκανε ένα όμορφο κοριτσάκι που το ονόμασαν Πάπια. Το όνομά της συμβόλιζε Πριγκίπισσα Χαρά και Ομορφιά.

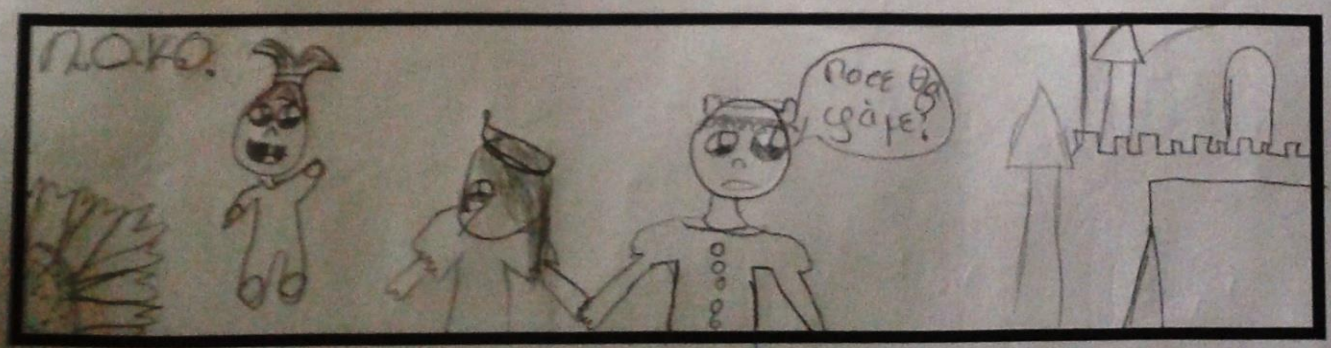

Όταν μεγάλωσε έγινε βασίλισσα και αφηγήθηκε
όλη τη δοκιμασία που είχε περάσει.
Ζούσαν ευτυχισμένοι και είχαν αρκετά παιδιά που τους
έκαναν τη ζωή εύκολη.

Και ζουν αυτοί καλά
κι αυτά βασιλεύουν

Μια φορά και, έναν καιρό ο βασιλιάς της Χίνας, είπε σε όλη την Χίνα ένας μόνο εθελοντής να πάει στο σπίτι των κουνουπιών και να πάρει το μαγικό σκαμπάνι. Ο μόνος που το σκέφτηκε ήταν ο Αλαντζίν. Όμως δεν πήρε με άδεια χέρια πήρε μαζί του το μαγικό βοτανο, τον βασιλικό.

Μόλις ο Αλαντζίν έφτασε, τα κουνούπια του επιτέθηκαν. Ο Αλαντζίν είχε ξεχάσει το μαγικό βοτανο, δεν ήξερε τι να κάνει. (Να χρησιμοποιήσω ωπλο; Όχι τα παίρνα τα κουνουπάκια, είπε ο Αλαντζίν.

Τι να κάνω μωρέ; σκέφτηκε.

Μιλάω αναλαγος, είπε ξανά.

Μα εγω ολόκληρος Αλαντζίν να μη μπορώ να νικήσω ένα, δυό κουνουπάκια καλά εντάξει, καλά χίλια.

Όσο ο Αλαντζίν σκεφτόταν τι να κάνει, ένα κουνούπι πήγε δίπλα αριστερώς στην τσέπη που υπήρχε ο βασιλικός. Τον μύρισε και άρχισε να βήχει. Ο Αλαντζίν το άκουσε και θυμήθηκε ότι είχε το μαγικό βοτανο στην τσέπη του και αρχίσε να τρέχει με τον βασιλικό στο χέρι να εξοντώσει όλα τα κουνούπια.

Συνεφώνησε ο Βλαντίν τα καταφέρες, φώναξε ο βασιλιάς όλο χαρά. Για ανταμοιβή σου δίνω μια πατάτα γεμιστή.

Ο βασιλιάς για ανταμοιβή έδωσε στον Βλαντίν μια πατάτα γεμιστή, που στις μέρες τους «πατάτα γεμιστή» είναι πολύ σημαντικό πράμα.

Και έτσι ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Ορίστε η πατάτα σου.

Μια φορά κι έναν καιρό πριν από πολύ πολύ καιρό
σε ένα μακρινό χωριό που βέβαια και λίγο μας μοιάζει
ζούσαν δυο παιδιά που ονομάζονταν Βασίλης και
Ο δυο αδέλφια που και σαββατοκύριακο έμπαιναν σε
τρέλες περιπέτειες.

Ήταν Σάββατο κατά παιδιά αποφάσισαν
να πάνε μια βόλτα στην πόλη για χάσκες να πάρουν
μαζί τους ένα φίλτρο από μέλι που πάλι σας
διοικήσεις στιγμές τους κάνει πάρα πολύ μείζον ον και
δυνατούς. Όταν είχαν φτάσει πολύ ώρα
ένα κάμπο που τον έλεγαν μόνο
βγαίνει να κάτι ένα σπίτι που είχαν μ' αυτό
μια εξαμελή οικογένεια τότε τα παιδιά είπαν

Λιγό από το φίλτρο και έτρεξαν για να σβήσουν τη φωτιά στην Πυρόσβεστική Μετά από λίγο όταν ήχαν σβήσει την φωτιά [illegible] παίρνουν μ το ν καϊκό βγάδ. [illegible] τζιτζικά ο Οδυσσέας και Θανάσης Κίρδησσος κι ήτσουν αυτά καλαμι ημείς καλύτερα.

Ο ΒΟΣΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΟΤΑΝΟ

Κάποτε ήταν ένας βοσκός που ήθελε να καταλαβαίνει την γλώσσα των ζώων. Κάθεται και τα κοιτάζε με τις ώρες να μιλούν μεταξύ τους... αλλά τίποτα! Δεν καταλάβαινε τίποτα!

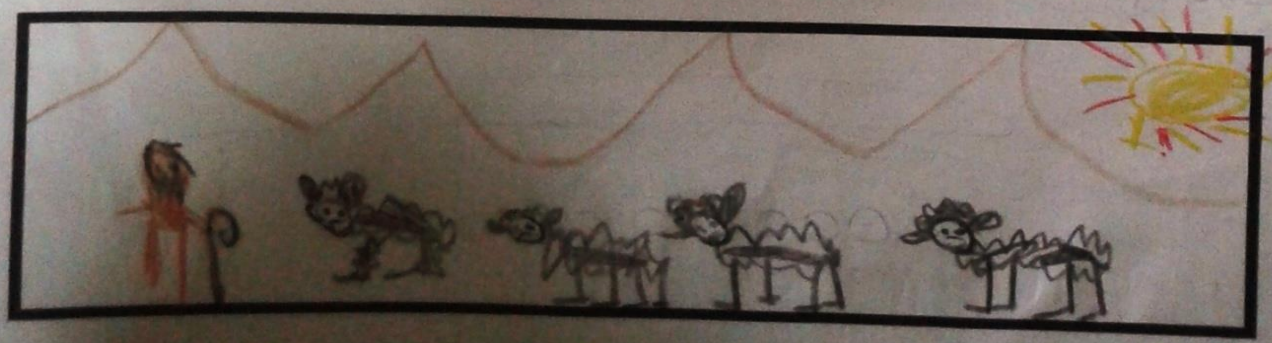

Μία μέρα εκεί που βοσκούσε είδε 2).
ένα παράξενο βότανο που δεν το είχε
ξαναδεί. Το μύρισε το κάνε ψες και μετά
έκοψε ένα κλαδί και το έριξε
νεσα σε νερο που έβραζε, να δεί τι
γεύση είχε...

3) Ήπιε μια γουλιά, κι είδε ότι δεν ήταν ωραία η γεύση του. Το άφησε και πήγε να δει τα ζώα του.

— Αυνικά άκουσε τα ζώα να νιζάνε και νάτα καταλάβαινει Ήταν υπέροχο. Το ονειρο[ύ]λιν ε αζηθινό... αζιά πως; Με το βοτάνι;

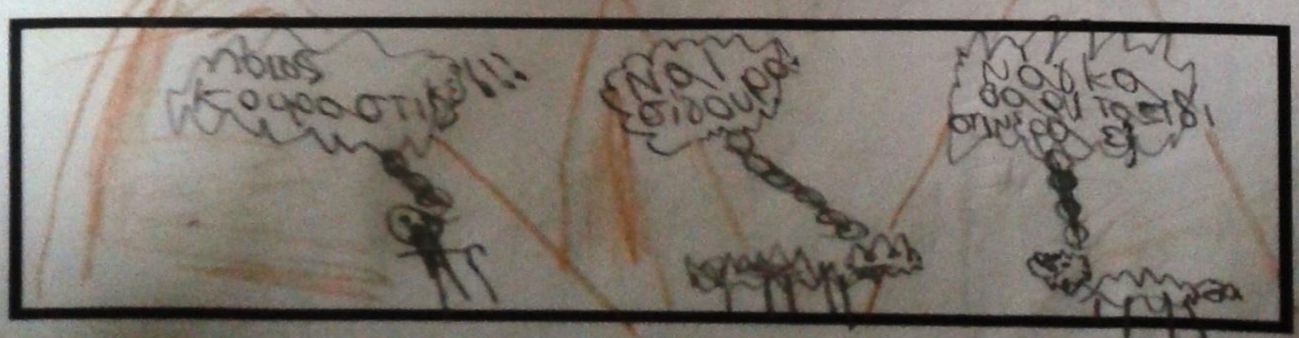

4). Έπρεπε να ταξιδέψει, που το δεν
ήξερε! Αν το, να έφτανε ο κόσμος. Θα
βρίσκονταν διάσημος! Ανέβαινε κατέβαινε
βουνά...και ξαφνικά το είδε. είδε
τελικά αποφάσισε πως θα κρατήσει
μόνο για κείνου και τα χωριού
αυτό το μυστικό κι ο βοσκός
έζησε μια χαρά υπέροχη και τα
όνειρα του... τα πιο ευτυχισμένα
σε αυτήν την Γη!

Ο Ραφαήλ και το ρόπανο

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε ένα παιδί, ο Ραφαήλ σε ένα χωριό γεμάτο δυνατούς άντρες. Ο ίδιος όμως ήταν μικροκαμωμένος και αδύναμος. Επειδή ήταν έτσι, οι υπόλοιποι τον κορόιδευαν και του έλεγαν "είσαι ανήκανος". Ο Ραφαήλ ήταν λυπημένος και προσπαθούσε συνέχεια να δείξει πως είναι δυνατός και πως μπορεί να τα καταφέρει. Ο Ραφαήλ για να βρει λύση στο προβλημά του, άρχισε να ψάχνει στα βιβλία που είχαν οι γέροντες του χωριού. Σε ένα βιβλίο, μετά από πολλές μέρες ψάξιμο, βρήκε αυτό που έψαχνε. Βρήκε ένα ρόπανο που όμως το έπινες σε έκανε δυνατό και γενναίο! Αυτό το μαγικό ρόπανο βρισκόταν μόνο σε μία καρυδιά πολύ μακριά. Ο Ραφαήλ αποφάσισε πως πρέπει να το αποκτήσει για να γίνει δυνατός και γενναίος.

Ξεκινάει λοιπόν για το μακρινό ταξίδι παρόλο που ένιωθε φοβισμένος. Για να φτάσει στο βάλανο έπρεπε να διασχίσει ένα φορμοτικό και σκοτεινό δάσος στο οποίο ζούσαν τροφοχτικά θηρία. Το μικρό μέγεθος του ήρωα τον βοήθησε να μην κάνει καθόλου θόρυβο και να περάσει το δάσος απαρατήρητος από τα θυρία. Στο τέλος του δάσους ο Ραφαήλ βρέθηκε μπροστά σε μία λίμνη. Αυτή φαινόταν πρέμη και ακατοίκητη. Όμως όταν πλησίασε αρκετά πρόσεξε πως μέσα στα νερά κρύβονταν κροκόδειλοι. Ο Ραφαήλ κόπταξε γύρω και είδε μία βιοσυντρεμμένη ξέρρα. Επειδή ήταν μικροκαμωμένος και δρόσερος κατάφερε να περάσει τη ξέρρα πατώντας τα ξύλα που έπεσαν.

Όταν πέρασε και αυτή τη δοκιμασία είδε πως
εκεί κοντά βρισκόταν το βότανο που έψαχνε.
Αμέσως έτρεξε προς το μέρος του, το έκοψε
κι το καταβρόχθισε. Δεν πρόλαβε καλά καλά να το
φάει και ξεπεράστηκε μπροστά του ένας δράκος.
Ήταν τεράστιος κόκκινος και είχε μυτερά δόντια.
Ο Ραφαήλ ένιωσε την επίδραση του βοτάνου και
καταλάβε πως είχε υπερφυσικές δυνάμεις. Με την ταχύτητα
που είχε και την δύναμη που απέκτησε μπόρεσε να
σκοτώσει τον δράκο, καρφώνοντας το μικρό ξύφος του
στη κοιλιά.

Μετά γύρισε στο χωριό του, όπου το υπο-
δέχτηκαν σαν ήρωα καλώς, όπου δυνατός και
χρήσιμος από όλους. Κατάλαβε όμως ότι δεν ήταν μόνο
το βότανο που τον έκανε ήρωα αλλά το είχε μέσα
του, αφού κατάφερε να περάσει τόσες δοκιμασίες.
Από τότε ο Ραφαήλ ένιωθε πολύ καλά και
πίστευε στον εαυτό του!

Νίκος

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΙΣΣΑΚΙ.

Κάποτε ήταν ένα αγόρι, ο Γρηγόρης. Ήταν ένα παιδί από χώρα και πολύ χαρούμενο. Οι φίλοι του τον είχαν μεθαυριανή με πάρα αφού και σχεδόν. Πηγαίνει στην τάξη Δημοτικού, ήταν καλός μαθητής και του άρεσε πάρα το σχολείο. Κάποιο μέρα αρρώστησε βαριά και οι γιατροί του απογοητεύσαν πολύ. Άρχισε να έχει δυνατό βήχα, πυρετό και πάνω στο κρεβάτι. Οι φίλοι του τον πήγαν στο γιατρό. Ο γιατρός τους είπε ότι με ένα μαγικό βάζο που θα πάρει ο Γρηγόρης θα γίνει καλά. Οι φίλοι του βρήκαν να ρώτουν παντού για αυτό το μαγικό βάζο μέχρι που έμαθαν ότι μέλι, και μελισσάκι. Του το έφεραν και τον τα έδωσαν να το πιει με μέλι. Σιγά σιγά άρχισε να γίνεται καλά. Μέχρι όπου τα παιδιά τον ξεκουράζουν στο σπίτι και είναι παρέα και του ρώτησε τι του έδωσαν. Εκείνοι είπαν ότι όλα τα χρώστησε σε ένα βάζο που λέγεται μελισσάκι.

Γράφω ένα εικονογραφημένο παραμύθι στο οποίο ο ήρωας μου συναντάει εμπόδια και δυσκολίες που καταφέρνει να υπερνικήσει χάρις στις «μαγικές» ιδιότητες ενός βοτάνου.

Ο ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Ο ΚΩΣΤΑΣ ήταν ένα παιδί που ζούσε σε ένα χωριό. Ενας φίλος του, είχε ακούσει ότι σε μια σπηλιά υπάρχει ένας ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ.
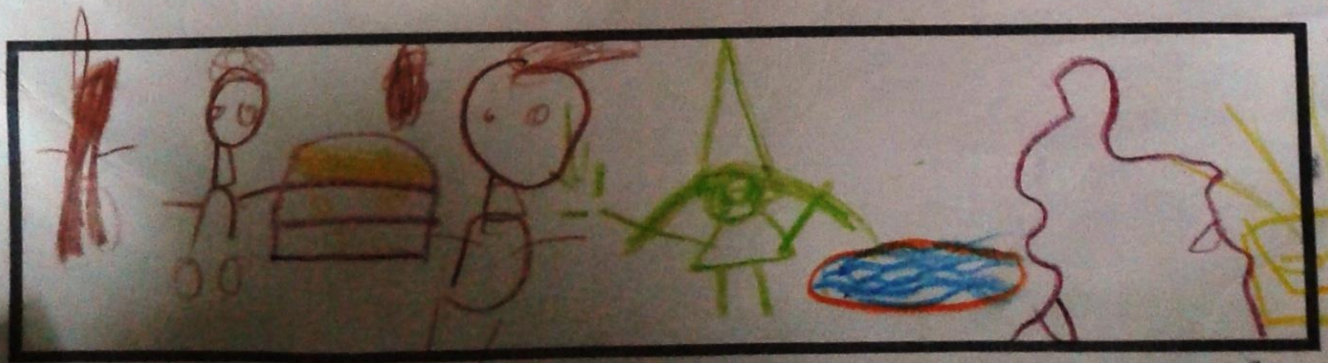
Ο Κώστας αποφάσισε να πάει στο δρόμο συναντήσε μια μάγισσα που του έδωσε ένα μαγικό βοτάνο. Μετά είδε μια μεγάλη λίμνη δεν μπορούσε να περάσει αλλά το χρησιμοποίησε το μαγικό βοτάνο σιγά σιγά πέρασε, μετά τούς είδε μια σπηλιά. Μπήκε μέσα και άρχισε να ψάχνει το θησαυρό. Τον βρήκε. και προσπάθησε να τον πάρει. Εκείνη τη στιγμή τον βρήκαν οι φύλακες του θησαυρού.